Les xifres implacables

Joan Armangué continua oferint-nos dades útils i reflexions ben fonamentades. La seva conferència de dissabte –«Figueres, ciutat rica o ciutat pobra?»– va confirmar el que molts ja intuíem: des de l'inici de la crisi, la nostra ciutat fa aigües i, fins ara, no ha sabut redreçar el rumb.

La sèrie d'indicadors econòmics i socials, presentats per l'exalcalde, configuren un retrat colpidor i molt allunyat del cofoisme oficial. Durant aquests anys de davallada, els figuerencs hem perdut poder adquisitiu i, la ciutat, talent i teixit industrial mentre es refugiava en el sector serveis.

Ara mateix, tenim un percentatge d'adolescents que deixen els estudis igual que el de Salt; un percentatge de ciutadans vinguts de països en vies de desenvolupament com l'Hospitalet de Llobregat, i una xifra de gent de la tercera edat que viu sola semblant a Salou. Entre les dades més esgarrifoses? El 17,8% de figuerencs que es troba en risc de pobresa.

Davant d'aquest panorama, quins projectes de ciutat tenim per poder resoldre els problemes reals?

Els nostres polítics, sobretot els que remenen les cireres mentre fotografien ametllers, si volen revertir la situació actual, farien bé de tenir en compte algunes propostes de l'exalcalde. Dissabte, Armangué va reclamar uns bons estudis de formació professional, moderns i adaptats als nous sectors laborals. També va proposar consolidar el turisme cultural centrat en Dalí, emprendre la reforma urbana de Figueres Oest, per desguetitzar-la, i la creació de nou sòl industrial al centre, per acollir-hi indústries 3.0. i 4.0.

Són propostes força raonables. I dignes de ser impulsades per regidors de qualsevol coloració política.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/03/08/xifres-implacables/833284.html?utm_source=rss